

Det, jeg kan konkludere på baggrund af den udtalelse fra Finanstilsynet, er, at man altså er opmærksom på problemstillingen, ikke fordi der er nogen tegn på, at der er fare på færde, men på baggrund af den stigende konkurrence, der er.

Frank Aaen (EL):

Hvis jeg var økonomiminister og så tilbage på Finanstilsynets virksomhed i de sidste, skal vi sige 10 år, ville jeg nok ikke i så stor udstrækning basere mit svar udelukkende på et svar fra Finanstilsynet. Det er selvfølgelig ikke noget, jeg skal blande mig i, men jeg ville nok alligevel selv have gjort mig den overvejelse.

Jeg vil også sige, at vi jo har formanden for Realkreditrådets ord for, at det med den konkurrence, der allerede er i dag, ikke mere er muligt at konkurrere på prisen. Og når man ikke kan konkurrere på prisen, hvad kan man så gøre? Ja, så kan man jo tilbyde et lidt større lån, end den konkurrerende institution vil give.

Vi ser jo også nu, at man ikke tilbyder lån til køb eller ombygning eller nybygninger. Man tilbyder tillægslån, hvor man siger, at nu kan virksomhederne også låne til almindelig drift. Jeg synes, det er en meget foruroligende udvikling, og jeg vil gerne spørge ministeren, om hun ikke er indstillet på at forfølge sagen noget mere, også under hensyntagen til de meget store strukturændringer, der sket i den her sektor.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg har ikke noget som helst grundlag for – med det samarbejde, jeg har med Finanstilsynet og det kontor, som fører tilsyn med realkreditinstitutionerne – andet end at have tillid til den institution og for det arbejde, den udfører; det vil jeg gerne understrege.

Der er én ting, der skal stå fuldstændig klart, også på baggrund af tidligere overbelåningssager i realkreditinstitutionerne – altså for år tilbage – nemlig at realkreditloven skal holdes. Og den er faktisk klar på det her område; den er strammet op, og tilsynet er strammet op. I besvarelsen af et tidligere spørgsmål – jeg tror, det var fra SF's ordfører – i november 1994 henviste jeg til alle de initiativer, der er taget, efter at overbelåningssagerne var kommet frem i lyset og blevet behandlet. Der foregår altså et langt mere intensivt tilsyn med realkreditinstitutionerne i dag.

Frank Aaen (EL):

Nu skal det nødvendigvis blive en diskussion, jeg skal jo spørge. Jeg vil så sige: Undrer det ikke ministeren, at Finanstilsynet, der fører et tættere tilsyn, når til en anden konklusion end den, som direktøren for en af landets største realkreditinstitutioner, nemlig Totalkredits direktør, er nået til, når han siger, at der sker overbelåning, og at han er bekymret over udviklingen? Undrer det ikke, at der er sådan en forskel i opfattelsen mellem tilsynet og en af de højest placerede personer i selve branchen?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg synes ikke, det er min opgave som minister på dette område at kommentere, hvad forskellige direktører i det ene eller det andet kreditinstitut udtaler sig om.

Jeg vil bare understrege, som spørgeren jo også har gjort, at der er en temmelig skrap konkurrence på området, og at man måske også skulle se de udtalelser, der kommer, i det lys.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 758

7) Til økonomiministeren af:

Frank Aaen (EL):

»Har ministeren gjort sig overvejelser om, hvilke midler der kan anvendes for at forhindre, at realkreditinstitutionerne på ny overbelåner jord og fast ejendom?«

Frank Aaen (EL):

Nu kan jeg næsten gætte svaret på det her spørgsmål, for når der ikke er noget problem, så er der vel heller ikke nogen ønsker om at tage yderligere midler i anvendelse.

Jeg vil bare sige, at jeg mener, vi her i Folketinget har det politiske ansvar for, at vi ikke får en gentagelse af udviklingen; og jeg synes, der er tegn i sol, måne og stjerner på, at vi er på vej til nye problemer i denne her branche.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Når spørgsmålene er delt på den måde, som de er, er jeg jo også tvunget til at gemme noget af svaret til spørgsmål 2, om jeg så må sige.

Jeg vil godt her gøre rede – så kort, som jeg nu kan – for de tilsynsmetoder, Finanstilsynet bruger for at forebygge de problemer, som hr. Frank Aaen taler om. Jeg citerer fra Finanstilsynets oplysninger til mig: